

قله باغ

تا رسیدن به تو

فاصله

قله باغی بود

به بلندای شب های

تنهایی ام

با فراز و فرود ها

و سایه ها و

روشنی

و مه کمرنگی

که از پس خستگی

از میان دو قله

می جوشید

در رسیدن به تو

، صبوری ،

پیشه ی من

نیست

مرا

به من

وا مگذار .